

KHUTBA

Fredag 27.01.12

Norsk

Historien om profeten Mosa (Moses) (fvmh)

All takk til Allah, Den mest gavmilde. Jeg bevitner at ingenting er verdt tilbedelse unntatt Ham, uten partnere. Måtte Allah sende fred og velsignelser over Hans siste sendebud.

Allahs tjenere! I dag skal vi snakke om profeten Mosa (fvmh), hvis Allah vil.

Allah, Den allmektige åpenbarte: *Dette er den klare skrifts ord (som klargjør sannheten fra falskhet, det gode fra det onde osv.)! Vi skal meddele deg noe av beretningen om Mosa og Farao, rett og riktig, for folk som tror. Farao var mektig og stor i landet, og delte dets innbyggere i grupper. En gruppe (Israels barn) blant dem undertrykket han, drepte deres sønner og lot deres kvinner leve. Han anstiftet i sannhet ufred og elendighet. Men Vi ønsket å vise nåde mot dem som var undertrykket i landet, og gjøre dem til ledere og arvtagere og gi dem fotfeste i landet, og å vise Farao og Haman og deres hærskarer det de fryktet fra dem. Så gav Vi Mosas mor denne inspirasjon: «Gi ham bryst, og når du blir redd for ham, så sett ham ut på elven! Vær ikke redd og vær ikke bedrøvet! Vi vil bringe ham tilbake til deg, og gjøre ham til et sendebud.» (28:2-7)*

Mosa ble kastet i Nilen

Med en gang den guddommelige åpenbaringen kom, adlød hun det hellige og barmhjertige kallet. Hun ble beordret til å lage en kurv for Mosa. Hun ammet ham, la han i kurven og dro til Nilen, der hun kastet kurven i vannet. Hennes morshjerte, det mest barmhjertige i verden, sørget da hun kastet sønnen sin i Nilen. Hun visste derimot at Allah var mye mer barmhjertig mot Mosa enn henne og at Han elsket ham mer enn henne. Allah var hans Herre og Nilens Herre.

Kurven hadde knapt nok rørt vannet i Nilen før Allah befalte bølgene om å være rolig og forsiktig mens de bar barnet som en dag skulle bli en profet. Hun ba datteren sin følge etter kurven, og gi henne tilbakemelding. Datteren fulgte etter den flytende kurven langs elvebredden, til hun befant seg på palassets eiendom. Hun så at kurven stoppet ved elvebredden i ytterkanten av kongens palass. Palassets tjenere fant kurven med spedbarnet og tok det med seg til Faraoen og hans dronning.

Da dronningen så det yndige spedbarnet, fylte Allah henne med en sterk kjærlighet for dette barnet. Faraoens kone var svært annerledes enn Faraoen. Han var en vantro, hun var en troende. Han var ubarmhjertig, hun var barmhjertig. Han var en tyrann, hun var fintfølede og godhjertet. Hun var trist fordi hun var ufruktbar og hadde håpet hun skulle få en sønn. Hun hadde knapt nok fått spedbarnet i armene før hun kysset ham. Farao ble svært forbløffet da han så konen sin trykke dette spedbarnet til sitt bryst. Han ble svært forbauset fordi konen hans gråt av glede, noe han aldri før hadde sett henne gjøre. Hun sa til ektemannen sin: «La meg få beholde spedbarnet og la han bli vår sønn.»

Allah, Den allmektige sa: *Farao husstand plukket ham opp, så han kunne bli en fiende og en bekymring for dem. Farao og Haman og deres hærskarer var i sannhet syndere. Faraos*

hustru sa: «Han vil bli en fryd for øyet både for meg og deg. Drep ham ikke! Kanskje han kan bli oss til nytte, eller vi kan adoptere ham som sønn,» – men de ante ingenting.
(28:8-9)

Mosa og moren hans gjenforenes

Dronningen samlet noen ammer som skulle amme Mosa, men han ville ikke ta brystene til noen av dem. Dronningen var bedrøvet og sendte etter flere ammer. Mosas søster ble også bekymret, for hennes bror var lenge uten melk. Da hun så dronningens engstelse, buste hun ut med at hun visste om en mor som kjærlig kunne amme barnet. De spurte hvorfor hun hadde fulgt etter den flytende kurven. Hun svarte at hun hadde gjort det av nysgjerrighet, og de trodde på henne fordi forklaringen hennes hørt fornuftig ut. De ba henne springe og hente kvinnen hun snakket om. Moren hennes ventet også med tungt hjerte, bekymret for sitt barns skjebne. Akkurat da kom datteren hennes inn med gode nyheter. Lettet skyndte hun seg til palasset, og med en gang barnet ble lagt til brystet hennes, begynte han å amme.

Forbauset spurte Farao: «Hvem er du? Dette barnet har nektet å ta alle andres bryst, unntatt ditt.» Hadde hun fortalt sannheten, ville Farao skjønt at barnet var israeler og drept Mosa med en gang. Allah ga henne derimot indre styrke og hun svarte: «Jeg er en kvinne med søt melk og en søt lukt, og ingen barn avviser meg.» Farao var fornøyd med svaret og fra den dagen ble hun utnevnt som Mosas amme. Hun fortsatte å amme han lenge. Da han var større og avvent, fikk hun privilegiet med å besøke ham. Mosa vokste opp som prins i palasset. Allah, Den allmektige sa: ***Men hjertet til Mosas (Moses) mor ble tomt, og hun var på nippet til å røpe ham, om Vi ikke hadde styrket hennes hjerte, så hun kunne bli en troende. Og hun sa til hans (Mosas) søster: «Følg etter ham,» og hun (hans søster) holdt øye med ham fra avstand, uten at de ante noe. Vi hadde forbudt (andre) ammer for ham tidligere, så hun sa: «Skal jeg vise dere til en husstand som kan ta seg av ham for dere, og stelle pent med ham?» Slik brakte Vi ham tilbake til hans mor, så hun kunne tørke tårene og ikke sørge, og vite at Allahs løfte er sant. Men folk flest vet ikke.*** (28:10-13)